

אש קדש

אסכולת יוסף הצדיק: ומנותר קנקנים!

הישר למען נלך בה. כל אחד מאיתנו חי בתנועה מתמדת פעם בעליה ופעם בירידה, פעם אנו חווים שני שבוע, כל אחד אחד בעניינו הרוחני או הגשמי, וכל אחד לפעמים חווה שנות רעב.

הלקח מפרשתנו הוא: א. לדעת כיצד להתייחס ל'שני הרעב', לא להיכנס לפאניקה ופסימיות שיכולה לגרום לרעב לגדול יותר מכפי שהוא. ב. גם כשאנו נמצאים בעיצומם של 'שני השבע' לזכור שהחיים הם כמו גלגל וזה לא יימשך לנצח, ונשתמש בפתרון של יוסף הצדיק לשמור שפע וחוויות מ'שני השבע' שיעזרו לנו להתמודד ב'שני הרעב' העלולות לבוא.

כמובן שכל אחד יכול להוסיף לעצמו תובנות מחלום פרעה כי ה' הטובה עליו..

ומנותר ומנותר ומנותר

את פרשת מקץ תמיד קוראים בחנוכה ואולי זוהי הסיבה כי זו הנקודה הבולטת אצל החשמונאים, 13 מכבים מול 185,000 רמטכלי"ם, עם קטן מול מעצמה עולמית, היה להם את כל הסיבות בעולם לקונן על מר גורלם ולהתייאש, אבל הם חיפשו את נקודת האור ואיתה הם ניצחו! ישנו לחן ברסלבאי נפלא שחוזר שוב ושוב על המילים 'ומנותר ומנותר ומנותר קנקנים', אני רואה בזה את העומק של חנוכה שהם בחרו לחפש את נקודת האור, גם אם היא הייתה קטנה, וממנה, **מה'נותר', נעשה נס לשושנים!**

יזכנו הקב"ה להשתמש בפתרונו של יוסף הצדיק, ולנצח כמו החשמונאים כל סוג של 'שני רעב' המאיים עלינו, אמן.

גוט שאבע'ס

א פרייליכץ חנוכה

לתגובות ו/או לקבלת הגיליון מידי שבוע למייל שלחו בקשת הצטרפות ל:

holyfire6820@gmail.com

לא בדקתי אבל אולי המפרשים עוסקים בכך, אך ברצוני להציע בפניכם פירוש מחודש בהבנת העניין שהרי 'שבעים פנים לתורה' וכידוע מהקדמת רבינו האור החיים הקדוש זי"ע שהרשות נתונה לדרוש פסוקים גם בשונה מדרשת חז"ל אם זה לא נוגע להלכה.

נראה שבאמת פרעה לא ראה בחלומה שלא נודע כי באו אל קרבנה וכפי שסיפרה התורה מתחילה, אלא שפרעה שהרגיש שהחלום טומן בחובו גזירה שעלולה לבוא עליו נכנס לפאניקה ומכאן הדרך לדמיון קצרה, לכן כשהוא מספר ליוסף את החלום הוא מוסיף כמעט בלי משים לב, שהחלום עד כדי כך היה משונה שלא נודע כי באו אל קרבנה, וכיוון שהוא הוסיף זאת, כך נוסף לו באמת בפתרון שהרעב יהיה כל כך קשה שלא רק שהוא יבלע את מה שהיה בשני השבע אלא יישכחו בכלל שהיו שני שבוע..

זוהי אסכולת פרעה הרשע כשהוא מרגיש שצרה מתרגשת עליו, הוא רואה הכל שחור ובכך מגדיל את הצרה על עצמו, אך אסכולת יוסף הצדיק שונה בתכלית! בתוך החלום המבעית הזה הוא מחפש את נקודת האור וממנה הוא מוצא דרך להתמודד עם הצרה הקריבה ובאה.

יוסף הצדיק מתמקד בשפע הרב שיבוא בשני השבע ומציע לא להיות שאנן אלא לשמור מהשפע הזה לשני הרעב שבפתח ובכך 'לא תכרת הארץ ברעב'.

בזה יובנו שתי תמיהותינו בתשובה אחת: התורה כופלת את חלום פרעה בשנית כדי שנתבונן בהבדלים בין שני החלומות, מהי אסכולת פרעה הרשעה ותוצאותיה ומהי אסכולת יוסף הצדיק ותוצאותיה!

כלפי מה הדברים אמורים? הבאנו בעבר מדברי רבותינו שהתורה לא סיפרה סתם סיפורים חלילה אלא מתארת בפנינו מצבים שאנו עוברים ומורה לנו את הדרך

'ולא נודע כי באו אל קרבנה'

פרעה מתעורר פעמיים מחלומות מסויטים על פרות ושיבולים, הוא קורא לכל חרטומיו וחכמיו והופך כל אבן לדעת מה פתרון חלומו, לפתע שר המשקים מספר על עבד עברי שפתר לו ולחברו את חלומם לפני שנתיים בבור הכלא וכך היה, פרעה מריץ את יוסף מן הבור ומספר לו את חלומותיו בתקווה לפתרון שיניח את דעתו, ואז קורים שני דברים תמוהים: התורה חוזרת וכופלת את כל חלום פרעה בשנית, והשאלה המתבקשת ועולה מדוע לא היה מספיק לכתוב בקצרה 'ויספר פרעה ליוסף את חלומותיו', ולעבור מיד לפתרון יוסף?

בפרשת חיי שרה מצינו כעין זה שהתורה חזרה על דברי אליעזר פעמיים, אך שם כזכור רש"י מביא מחז"ל 'שמכאן שיפה שיחתן של עבדי אבות יותר מתורתן של בנים, שהרי פרשה של אליעזר כפולה בתורה והרבה גופי תורה לא נתנו אלא ברמזיה', אך אצלנו אי אפשר לפרש כך כי פרעה כידוע לא היה 'מעבדי אבות'.. להיפך, הוא היה ממעבדי אבות.. אז מדוע התורה כפלה את חלומותיו?

דבר נוסף מעורר תמיהה הוא שבפעם השניה שהתורה כותבת את חלום פרעה נוסף פרט שלא הופיע בפעם הראשונה, כשפרעה מספר ליוסף על חלום הפרות הוא מוסיף 'ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחילה' והדבר תמוה שאם אכן פרעה ראה זאת בחלומו מדוע התורה לא סיפרה לנו זאת בתחילה ואם הוא לא ראה זאת בחלומו אז מה העניין של פרעה לתאר את החלום בצורה קשה יותר? בהמשך רש"י מפרש שהפתרון לכך הוא 'ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא' אם כן הגזירה החמירה בעקבות ההוספה הזו, אז מה הלך שם, חלם או לא חלם???

